

135. El e fântâna

As - tăzi cânt vo - ios că Dum - ne - zeu, E stă-pâ - nul vie - ții me - le,
 Fă - ră El flă - mând și în - se - tat Ră - tă - ceam în lu - mea lar - gă
 O, ce fe - ri - cit sunt cu Dom - nul meu Ni - că - ieri în lu - me, nu'l
 Chiar de n'ar mai fi râuri pe pă - mânt El e râ - ul vie - ții me - le

El e Dom - nul meu. Ci - ne pe pă - mânt, ci - ne'n ce - ruri sus
 ne - a - ju - to - rat. Dar când m'a gă - sit, El m'a să - tu - rat
 al - tul ca și El. El e mai de preț de - cât ori - ce am
 lim - pe - de și sfânt. Ni - cio - da - tă El nu va se - ca

E ca Dom - nul meu, e ca Dom - nul meu, I - sus?
 și mi'a dat să beau, și mi'a dat să beau din harul Său.
 El e sla - va mea, e co - moa - ra mea, în veci.
 și voi bea din El, și voi bea din El, me - reu.

El e fân - tâ - na cu a-pe vii Ni-mic în lu - me nu'L poa-te'n-lo-cu-i.

Stân-ca de vea - curi, Păs-to-rul meu, Râ-ul vi-e - ții, de'a pu-ruri Dum-ne-

- zeu.